



PROP DE VOSALTRES

Avui la Pau ha baixat del cel

La celebració de la festa de Nadal porta al nostre món, any rere any, un sentiment d'esperança. Sembla que aquests dies els sentiments més nobles que poden haver en el cor de les persones, eixos sentiments que les ambicions i l'egoisme que hi ha en el nostre món amaguen i molt sovint ofeguen, brollen de nou i omplen de joia les nostres cases i els carrers dels nostres pobles i ciutats: uns als altres ens manifestem els millors desitjos de pau i de felicitat.

La història de la humanitat ens ensenya quelcom que les persones moltes vegades ens resis-

tim a acceptar: eixa pau i eixa justícia que el món desitja no brolla únicament de la terra. Any rere any veiem que apareixen en el nostre món nous conflictes i noves manifestacions de violència i d'odi entre les persones i els pobles. La humanitat no és capaç de produir per ella mateixa el seu salvador i, quan sembla que surt algú amb pretensions de salvar-la, les conseqüències són encara més greus perquè es converteix en una amenaça per a la llibertat i la dignitat de les persones.

La litúrgia de l'Església del dia de Nadal comença amb una confessió: «avui la Pau ha baixat del

cel». La Pau que tant desitja i necessita el nostre món és un do que ve de Déu. Ja els àngels, en anunciar als pastors el naixement de Jesús, pregonen que ha arribat a la terra el moment de la pau als homes que estima el Senyor. El Senyor, el Poderós, naix com a Príncep de la Pau.

En Betlem ha nascut el Déu de la Pau. El mateix Déu ve al nostre món, la seua presència omple la terra. Ningú pot escapar de la seua mirada. Però eixe Déu naix com un xiquet. És ell, eixe infant, el que ens porta la pau. Ja en el seu naixement veiem que les seues armes per a sembrar la justícia i la pau no són aquelles que encenen d'odi el cor dels homes. Sant Bernat de Claraval, en un sermó del dia de Nadal ens convida a mirar amb confiança al noi que ha nascut a Betlem: «No fugis. No temis. No ve amb exèrcits. No pretén castigar, sinó salvar... ací el tens: xiquet i sense veu. Pot ser terrible per a algú, més no per a tu. Es va fer xiquet. La Mare Verge envolta els seus tendres membres en bolquers. I encara et fa por? No arriba per a lligar-te i perdre't, sinó per a salvar-te». El Príncep de la Pau estableix el seu regne únicament amb les armes de la Pau.

La festa de Nadal ens parla d'un Déu que fa veure la seua glòria del cel quan hi ha pau entre els homes. Eixe és l'autèntic rostre de Déu. Si l'odi i les guerres entre els homes són quelcom que desagrada sempre a Déu, molt més quan la violència es justifica en el seu nom.

Que la celebració de la festa de Nadal despertar en els cors de tots els cristians el compromís de treballar perquè tots els homes coneguin i estimen Jesús. Ell, que és l'únic Déu vertader, és l'únic camí per a que el món trobe la Pau.

Bon Nadal.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa



APUNTS PER A L'ANÀLISI

La vida cristiana exigeix discerniment

La comunitat cristiana té la missió de viure l'Esperit evangèlic de fe i d'amor en el seu món concret.

Hi ha comunitats cristianes xineses, europees, africanes... L'Església està cridada a inculturar l'Esperit evangèlic a cada lloc, a viure'l en la seva llengua, els seus costums, les seves tradicions. Un dels camps més delicats és el camp ètic. Cada tradi-

ció cultural té la seva manera d'entendre i de viure les relacions humanes, el lloc de l'home, de la dona, dels vells, el tracte dels delinqüents, l'actitud amb els estranys, amb els enemics... En aquest àmbit, una tasca important de la comunitat és el discerniment. Cal conèixer la pròpia cultura moral i discernir quins aspectes són positius, que cal assumir en la vida cristiana, i quins

són negatius, que cal corregir i superar.

El Sínode sobre la Família de l'octubre del 2015 n'ha parlat. S'ha plantejat el tracte pastoral amb els catòlics que viuen la parella en situacions irregulars: parelles de fet, casats només civilment, divorciats i tornats a casar... i exhorta: «La pastoral proposi amb claredat el missatge evangèlic i detecti els elements positius pre-

sents en aquelles situacions que encara no corresponen o ja no a aquell missatge... Cal que totes aquestes situacions siguin afrontades de manera constructiva, buscant de transformar-les en oportunitats de camí de conversió...» (*Document final* n. 70). Aquest discerniment és tasca de tots.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

Hoy la Paz ha bajado del cielo

La celebració de la festa de Navidad trae a nuestro mundo, año tras año, un sentimiento de esperanza. Parece que estos días los sentimientos más nobles que pueden haber en el corazón de las personas, esos sentimientos que las ambiciones y el egoísmo que hay en nuestro mundo esconden y muy a menudo ahogan, brotan de nuevo y llenan de gozo nuestras casas y las calles de nuestros pueblos y ciudades: unos a otros nos manifestamos los mejores deseos de paz y de felicidad.

La historia de la humanidad nos enseña algo que las personas muchas veces nos resistimos a aceptar: esa paz y esa justicia que el mundo desea no brota únicamente de la tierra. Año tras año vemos que aparecen en nuestro mundo nuevos conflictos y nuevas manifestaciones de violencia y de odio entre las personas y los pueblos. La humanidad no es capaz de producir por ella misma a su salvador y, cuando parece que sale alguien con pretensiones de salvarla, las consecuencias son todavía más graves porque se convierte en una amenaza para la libertad y la dignidad de las personas.

La liturgia de la Iglesia del día de Navidad empieza con una confesión: «hoy la Paz ha bajado del cielo». La Paz que tanto desea y necesita nuestro mundo es un don que viene de Dios. Ya los ángeles, al anunciar a los pastores el nacimiento de Jesús, pregonan que ha llegado a la tierra el momento de la paz a los hombres que ama el Señor. El Señor, el Poderoso, nace como Príncipe de la Paz.

En Belén ha nacido el Dios de la Paz. El mismo Dios viene a nuestro mundo, su presencia llena la tierra. Nadie puede escapar de su mirada. Pero ese Dios nace como un niño. Es él, ese niño, el que nos trae la paz. Ya en su nacimiento vemos que sus armas para sembrar la justicia y la paz no son aquellas que encienden de odio el corazón de los hombres. San Bernardo de Claravall, en un sermón del día de Navidad nos invita a mirar con confianza al niño que ha nacido en Belén: «No huyas. No temas. No viene con ejércitos. No pretende castigar, sino salvar... aquí lo tienes: niño y sin voz. Puede ser terrible para alguien, más no para ti. Se hizo niño. La Madre Virgen envuelve sus tiernos miembros en pañales. ¿Y aún te da miedo? No llega para maniatarte y perderte, sino para salvarte». El Príncipe de la Paz establece su reino únicamente con las armas de la Paz.

La fiesta de Navidad nos habla de un Dios que hace ver su gloria del cielo cuando hay paz entre los hombres. Ese es el auténtico rostro de Dios. Si el odio y las guerras entre los hombres son algo que desagrada siempre a Dios, mucho más cuando la violencia se justifica en su nombre.

Que la celebració de la fiesta de Navidad despierte en los corazones de todos los cristianos el compromiso de trabajar para que todos los hombres conozcan y amen a Jesús. Él, que es el único Dios verdadero, es el único camino para que el mundo encuentre la Paz.

Feliz Navidad.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Jornada de mestres i professors de religió al Seminari

El passat dissabte 7 de novembre més de 130 professors i mestres de religió es reunien al Seminari de Tortosa per tal de participar en la Trobada de formació d'inici de curs.

La jornada es va iniciar amb una pregària i la presentació del tema de la jornada, l'educació afectiva-sexual, a càrrec de la sexòloga i psicòloga Lourdes Illeña.

Més de tres hores de formació que van deixar entusiasmat al professorat assistent, tant per la

temàtica a tenir en compte en l'educació de les escoles, com per part de la formadora i el seu dinamisme en explicar un tema tan complex.

El temps per a les preguntes va fer que es pogués mantenir un diàleg amb la formadora i tots els assistents.

La darrera hora de la formació ja va ser per recordar diferents informacions com les properes trobades de professors que hi haurà al llarg del curs, o la preparació del Jubileu de la Misericòrdia

a les escoles i la posterior celebració a la Catedral, també el jubileu dels mestres i professors que tindrà lloc al pròxim mes d'octubre del curs vinent. També es va presentar la setmana vinent de Cinema Espiritual que tindrà lloc a finals de febrer.

En definitiva, una jornada que va engrescar a tot el professorat a tirar endavant amb la seva missió educadora i evangelitzadora en l'escola.

Mn. Tomàs Mor



LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Educació

A vui ens aturarem a reflexionar sobre la vocació natural d'educar els fills perquè creixin en la responsabilitat d'un mateix i dels altres. El que hem sentit de l'apòstol Pau al començament és molt bonic: «Fills, obeïu en tot els vostres pares, perquè això agrada al Senyor. I vosaltres, pares, no amoïneu els vostres fills, que no es desanimin» (Col 3,20-21). Aquesta és una regla sàvia: el fill que s'educa per escoltar els pares i obeir els pares, que no han de manar amb males maneres per tal no descoratjar els fills. Els fills, de fet, han de créixer sense desanimar-se, pas a pas. La relació

entre els pares i els fills ha de ser d'una gran saviesa i d'un gran equilibri. Fills, obeïu els pares, això agrada a Déu. I vosaltres, pares, no exaspereu els fills demanant-los coses que no poden fer.

Però, sobretot, la pregunta: Com educar? Quins costums tenim avui per a transmetre als nostres fills?

De fet, s'ha obert una esquerda entre família i societat, entre família i escola, avui s'ha trencat el pacte educatiu; i així, l'aliança educativa de la societat amb la família ha entrat en crisi perquè s'ha soscavat la confiança mútua. Preguntem-nos més aviat: in-

tentem entendre «on» es troben els fills realment en el seu camí? On es troba realment la seva ànima? Ho sabem? I sobretot: Ho volem saber? Estem convençuts que ells, en realitat, no esperen una altra cosa?

Les comunitats cristianes són cridades a oferir ajut a la missió educativa de les famílies, i ho fan en primer lloc a la llum de la Paraula de Déu. Un cop més, la gràcia de l'amor de Crist es realitza en el que hi ha inscrit en la naturalesa humana. Quants exemples meravellosos tenim de pares cristians plens de la saviesa humana!

(Dimecres, 20 de maig de 2015.)

Celebració de l'Eucaristia pels fidels difunts

El 2 de novembre, dia dels Difunts, tingué lloc la celebració de l'Eucaristia a nivell de les parròquies de Tortosa. Aquesta vegada, a causa de la pluja, no fou possible celebrar-la com tots els anys al cementiri i ens vam aplegar a la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, encarregada de preparar la celebració. Fou presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada per quatre sacerdots d'algunes de les parròquies de la ciutat.

Ens vam reunir entorn de l'altar per pregar per tots els qui han deixat ja aquest món. Amb el record i la pregària, refermem la nostra confiança en el Senyor.

El Sr. Bisbe, en l'homilia ens digué que en el dia d'avui els nostres sentiments eren contraposats. Tots recordem els germans que hem estimat i que ja estan a la Casa del Pare. Avui tenim un record especial pels nostres éssers estimats els quals han format part de la nostra vida i ens han deixat un buit amb la seua partença. Tota vida està envol-

tada de pobreses, però amb la mort es descobreix el que som. No som senyors de la nostra vida, sinó que som persones de fang i això crea una inquietud en el nostre cor. La mort és el moment de la pobresa màxima.

Però, per al cristià la mort té un altre sentit. És el moment de la màxima pobresa, però també és el moment de la màxima misericòrdia, perquè l'amor del Senyor és tan fort que no s'acaba mai. L'home que és autosuficient, que viu en la seva riquesa i el seu orgull, no pot entendre la mort en aquest sentit.

Jesucrist visqué l'experiència de la mort i Déu el ressuscità a una vida eterna. Enmig de la foscor de la mort, la llum de Crist ens il·lumina. Ningú sap ni com ni quan morirà, però tenim la certesa de que tots passarem per aquesta experiència. Que el Senyor ens ajude a viure en aquesta fe.

A la Comunió vam cantar «*Les Benaurances*» i amb el cant «*Salve Regina*» ens vam acomiadar,



amb l'esperança que un dia ens retrobarem amb els nostres éssers estimats.

Maria Joana Querol

Festa del Reservat al Seminari Diocesà (Tortosa)

El passat 9 de novembre vam celebrar la festa del nostre Seminari Diocesà, el Reservat. La Jornada la començaven amb la pregària de l'Hora Menor i seguidament Mn. Joan Planelles, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya i sacerdot del Bisbat de Girona, va impartir a tots els preveres i seminaristes la xerrada: «El prevere, ministre de la misericòrdia i la reconciliació.»

Mn. Planelles indicà que l'Any de la Misericòrdia que anem a iniciar es troba situat dins de la commemoració del 50è aniversari de l'acabament del Concili. Va començar recordant les paraules del papa Francesc en la *Misericordiae Vultus*: «l'Església viu un desig inesgotable d'oferir misericòrdia». Després de mostrar-nos una mirada teològica de la misericòrdia ens indicà unes actituds per esdevenir ministres de la misericòrdia i del perdó: la pregària, la caritat pastoral, la radicalitat com a fruit d'una sincera conversió i l'alteritat com apòstols de Crist que som.

A l'Eucaristia, que va presidir el nostre bisbe, D. Enrique Benavent, el seminarista Gerard Reverté, de la parròquia de Sant Josep Obrer de Sant



Carles de la Ràpita, va rebre l'admissió a Ordes. En l'homilia el Sr. Bisbe animà de tot cor a Gerard a avançar en l'amor i el servei a Crist en aquest tram final de preparació al Seminari abans de rebre el diaconat i el presbiterat. Els preveres aplegats al voltant de l'altar i Gerard, que també era acompanyat per familiars i feligresos de la seva parròquia i dels Dolors de Tortosa, que és on està fent la pastoral aquest curs, vam ser animats pel

Bisbe a tenir una actitud d'anar sempre a més en el nostre ministeri sacerdotal, posant la confiança i la mirada en el Senyor.

Acabada l'Eucaristia tingué lloc la processó amb el Santíssim i la Consagració del nostre Seminari a Jesucrist Gran Sacerdot.

Després vam tenir un dinar de germanor tot el presbiteri aplegat al Seminari amb el Sr. Bisbe i la família del Gerard. Els seus tres companys de Seminari, Santi, Cristian i Matteo, li van entregar un pastís molt ben presentat i que fou preparat per feligresos de la Ràpita.

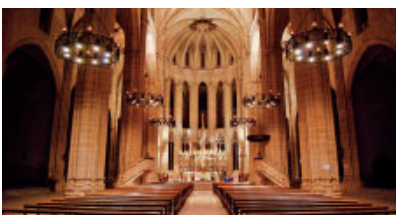
Ha estat un goig celebrar aquesta festa del nostre Seminari un any més. Hem volgut compartir tot el que vam viure, però sobretot des del Seminari volem expressar-vos el gran goig que hi ha al nostre cor de poder veure a **quatre joves seminaristes** que estiguin fent camí cap al Sacerdoci.

Seguim pregant perquè la nostra diòcesi pugui tenir més joves en camí cap al presbiterat i ser un dia pastors de la misericòrdia a les nostres comunitats.

Mn. Javier Vilanoca

AGENDA

- ▶ **Dimarts 22**, Palau Episcopal, Felicitacions de Nadal.
- ▶ **Dijous 24**, Tortosa, Parròquia Mare de Déu dels Dolors, 00.00 h, Missa del Gall.
- ▶ **Divendres 25**, Catedral, 9 h, Missa.
- ▶ **Diumenge 27**, Catedral, 11.30 h, Missa Jubileu de les Famílies.



LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prevere jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i màrtir; sant Glicerí, prevere i màrtir; sant Temístocles, màrtir.

22. ■ Dimarts [1S 1,24-28 / 1S 2,1-8 / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Dimecres [Ml 3,1-4; 4,5-6 / Sl 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan

de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, verge i màrtir.

24. ■ Dijous [2S 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadesa; santa Irmina, vg., princesa.

25. □ Divendres, Nadal del Senyor [Nit: Is 9,2-4.6-7 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / Sl 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judea. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anas-

tàsia, màrtir (s. IV); santa Eugènia, verge i màrtir.

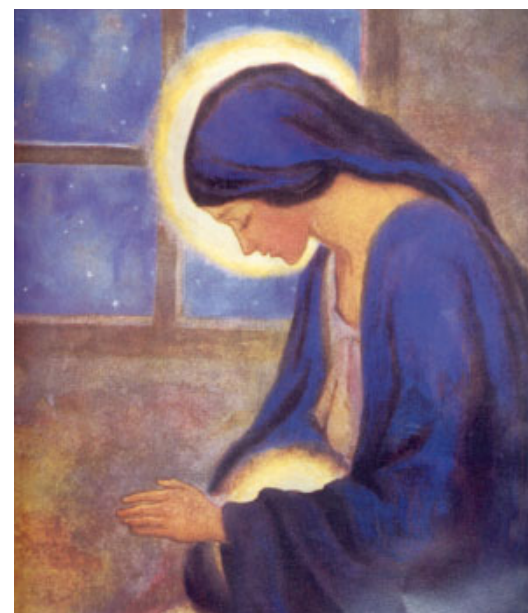
26. ■ Dissabte [Fets 6,8-10; 7,54-60 / Sl 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Diumenge vinent, *la Sagrada Família* (lit. hores: 1a setm.) [1Sa 1,20-22.24-28 / Sl 83 / 1Jn 3,1-2.21-24 / Lc 2,41-52]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

Diurnenge IV d'Advent

COMENTARI

De Bet-Lèhem sortirà el qui ens ha de salvar



El missatge central de Miquees és la salvació, que no és immediata sinó per al futur: *els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill.*

Per què no acaba d'arribar la tantes vegades promesa salvació de Déu? Per què ara només podem tastar mostres petites del seu amor?

Perquè, abans de ser salvats, cal purificar-nos recuperant l'estil dels *orígens llunyans* de la dinastia davídica marcats per la llei divina de preferència pels més dèbils: com David que era *el més petit dels fills de Jessé* (2Sa 16,11).

El retard en gaudir del tot la Salvació mostra la paciència amorosa de Déu que ens dona noves oportunitats de conversió.

La salvació vindrà de la petita Bet-Lèhem: és un oracle teològic que anuncia l'estil humil del Messies. És així com *ell serà la pau.*

El Messies ve a fer de pastor amb culte nou. *Ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist,* incomparablement superior a *les oblacions i sacrificis* de la Llei que *tot sacerdot ofereix moltes vegades i que són incapaços d'esborrar els pecats* (v. 11).

L'ofrena del «cos» és possible per l'Encarnació del Fill Unigènit, el Logos, que *s'ha fet carn i ha plantat la seva Tenda enmig nostre* (Jn 1, 14).

Aquest Misteri, *obra de l'Esperit Sant* (Lc 1, 35), el fa possible Maria amb el seu «sí» total a Déu.

Anar decididament a la muntanya, a casa de Zacaries i Elisabet on s'estarà tres mesos, és el primer que fa la que *tindrà un fill a qui anomenaran Fill de l'Altíssim* (Lc 1,32).

La nostra pregària a les portes de Nadal ens ha de dur a meditar: Qui sóc jo perquè el meu Senyor vingui a fer-se germà meu? I què faig perquè aquesta veritat sigui coneguda, creguda i viscuda per tots els qui encara no ho saben?

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia de Miquees

(Mi 5,1-4a)

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel». Els seus orígens són llunyans, des dels temps eternals. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

▶ Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 10,5-10)

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat». Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els voleu ni els exigiu», encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat». Adoneu-vos com suprimeix tot el que deia abans i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 1,39-45)

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà; entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Felix tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.»

▶ Lectura de la profecia de Miqueas

(Mi 5,1-4a)

Así dice el Señor: «Pero tú, Belén de Efrata, pequeña entre las aldeas de Judá, de ti saldrá el jefe de Israel. Su origen es desde lo antiguo, de tiempo inmemorial. Los entrega hasta el tiempo en que la madre dé a luz, y el resto de sus hermanos retornará a los hijos de Israel. En pie, pastorea con la fuerza del Señor, por el nombre glorioso del Señor, su Dios. Habitarán tranquilos, porque se mostrará grande hasta los confines de la tierra, y ésta será nuestra paz.»

▶ Salmo responsorial (79)

R. *Oh Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha, / tú que te sientas sobre querubines, resplandece. / Despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios de los ejércitos, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / la cepa que tu diestra plantó, / y que tú hiciste vigorosa. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

▶ Lectura de la carta a los hebreos

(Heb 10,5-10)

Hermanos: Cuando Cristo entró en el mundo dijo: «Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, pero me has preparado un cuerpo; no aceptas holocaustos ni víctimas expiatorias. Entonces yo dije lo que está escrito en el libro: "Aquí estoy yo para hacer tu voluntad"». Primero dice: «No quieres ni aceptas sacrificios ni ofrendas, holocaustos ni víctimas expiatorias», que se ofrecen según la Ley. Después añade: «Aquí estoy yo para hacer tu voluntad». Niega lo primero, para afirmar lo segundo. Y conforme a esa voluntad todos quedamos santificados por la oblación del cuerpo de Jesucristo, hecha una vez para siempre.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 1,39-45)

En aquellos días, María se puso de camino y fue a prisa a la montaña, a un pueblo de Judá; entró en casa de Zacarías y saludó a Isabel. En cuanto Isabel oyó el saludo de María, saltó la criatura en su vientre.

Se llenó Isabel del Espíritu Santo y dijo a voz en grito: «¡Bendita tú entre las mujeres, y bendito el fruto de tu vientre! ¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor? En cuanto tu saludo llegó a mis oídos, la criatura saltó de alegría en mi vientre. Dichosa tú que has creído, porque lo que te ha dicho el Señor se cumplirá.»